

TELEGRAFUL ROMÂN.

Apare Marția, Joia și Sâmbăta.

ABONAMENTUL

Pentru Sibiu pe an 7 fl., 6 luni 3 fl. 50 cr., 3 luni 1 fl. 75 cr.
Pentru monarchie pe an 8 fl., 6 luni 4 fl., 3 luni 2 fl.
Pentru strălătatate pe an 12 fl., 6 luni 6 fl., 3 luni 3 fl.

Pentru abonamente și inserțiuni a se adresa la
Administrațiunea tipografiei arhidiecezane Sibiu, strada Măcelarilor 47
Correspondențele sînt a se adresa la:
Redacțiunea „Telegraful Român”, strada Măcelarilor Nr. 30.
Epistole nefrancate se refuză. — Articuli nepublicați nu se înapoiază.

INSERȚIUNILE

Pentru odată 7 cr., — de două ori 12 cr., — de trei ori 15 cr. rîndul cu litere garmond — și timbru de 90 cr. pentru fie-care publicare.

Prenumeratiune nouă

la

„Telegraful Român“

care apare de trei ori pe săptămână, deschidem pe trimestrul Iulie-Septembrie al anului 1884, cu prețul cel mai moderat, ce se poate vedea în fruntea foaiei.

Banii de prenumerațiune se trimit mai cu înlesnire pelângă asigurațiunile postale (Posta utalvány — Post-Anweisung.) Numele prenumerațiunii, al comunei unde se află cu domiciliul, și eventual al poștei ultime se fie scrise bine, ca să se poată ceti.

Se atrage atențiunea on. domni abonați, al căror abonament se sfârșește cu ultima Iunie 1884, a și innoi din vreme abonamentul, pentru ca să nu fie espeditura silită a sista, sau a întârșia cu espedirea foiei*).

Editura „Telegrafului Român“ în Sibiu.

*) O înlesnire foarte mare în espedițiune se face prin lipirea unei fășii de adresă dela abonamentul ultim.

Sibiu, 4 Iuliu 1884

Este greu a privi cu atențiune cursul lucrurilor la noi, și a păstra tăcere. Este greu, căci curioase, de tot curioase sînt ele în toate nuanțele lor.

Și pentru ce oare? Pentru ce sînt curioase lucrurile la noi? Și pentru ce sînt ele curioase în toate mărunțiturile lor?

Sînt curioase, pentru că sînt curioase, și de o sută de ori de vei căuta după adevăratul isvor, tot la rezultatul acela vei ajunge, sînt curioase, pentru că sînt curioase.

Sînt curioși oamenii, fie-care altcum judecă, și altcum vorbește, și curioși fiind oamenii, curioase trebuie să fie și lucrurile din lume.

Să privim pe cei cu puterea în mână. Presupunem bune intențiuni la toți membri din înalta oblaudire a țerei. Și presupunem buna intențiune, căci ei sînt cei mai de aproape de coroană, imediații ei consiliari, și nu putem crede că în fața coroanei ar sta cineva cu cugete rezervate, îndreptate spre ruina statului unguresc, a monarchiei austro-ungare, și a dinastiei habsburgice.

Admitem deci buna intențiune. Viața de toate dăile ne arată, că aproape toate acțiunile guvernului nostru sînt făcute cu tendența vedită de a ina-

inta interesele unei naționalități în defavorul celorlalte naționalități din patrie.

Actele publice de acest soi toate au și sacțiunea înaltului monarch. Așa legile, așa statutele și ordinațiunile, cari pretind și înalta sancțiunare.

De sus venite cu asemenea formă esternă, noue nu ne mai este permis să resonăm, căci aceste acte provădute odată cu formele prescise constituționale, au putere obligatoaria pentru toți cetățenii, stau sub forța esecutării, și noi în cazul extrem dispunem asupra unei respectabile puteri militare.

Dacă ar fi permisă resonarea, ne-am întreba: De unde curiositatea că este posibil aducerea de asemenea legi și ordinațiuni? De unde curiositatea, că dacă asemenea acte trec prin forurile competente legislative, trec și prin sancțiunea coroanei? Ne este permis a resona la privirea acestei aparițiuni curioase? Unora poate da, noaua însă nu, deci vom tăcea.

Curiositatea se mai ivesce și la aplicarea acestor acte publice. Și noi o numim curiositate, ca să nu fim siliți a ne folosi de termen mai aspru și poate și mai potrivit.

Trec actele prin forurile legislative, și ajung earăși în mâinile celor competenți. Cele privitoare la justiție în mâna organelor chimate la justiție, cele privitoare la administrație, în mâna administrației.

Lacse și elastice fiind ele dela firea lor, interpretarea e pusă la dispoziția organului chemat cu aplicarea. Presupunem și aici buna intențiune, și aceasta pentru ca se putem procede basați în cercetările noastre.

Intenția vedită sau nevedită acuma se arată pe față. În cele mai multe casuri vedem că legea e însoțită de instrucțiune, și instrucțiunea de multe ori face illusoria legea. Să presupunem că și instrucțiunea s'a făcut cu intenție bună.

Continuăm.

Vine organul chemat cu aplicarea. Dacă el e cualificat în destul pentru postul la care este chemat, e bine.

Dacă mai cunoaște și însușirile firesci ale poporului, în mijlocul căruia el ține cumpena dreptății, dacă e cunoscut cu limba lui în vorbă și scris, e și mai bine. Dacă are mâna liberă să lucreze conform presciselor legii, e de tot bine.

Cum stăm în practică?

Judecătorii nostri de cualificați vor fi ei cualificați, noi nu cercetăm, bătoriu la ochi este, că ei nu cunosc limba poporului. Escepțiuni sînt, însă ele atât sînt de sporadice, încât amintirea lor e adevărată satiră.

Curios lucru! Cum se poate ca un judecătoriu să nu cunoască limba poporului, asupra căruia el trebuie să se pronunțe în cesțiuni de avere, onoare și viață. E curios, însă este așa, și este așa pentru ca să fie curios.

Starea faptică e curioasă chiar și în cazul cel mai bun. Noi însă bine scim că la noi politica a străbătut și în justiție, de administrație nici amintire nu mai facem.

Curios lucru! Se poate așa ceva? Da, se poate.

Se poate doară numai la justiție și administrație, însă la celelalte ramuri nu se poate, așa ceva e lucru strigător la ceriu?

Doamne feresce! La aceste două se face doară cel mai puțin abus, dăcem abus ca să trecem preste curiosități. Și dacă ar fi să ne estindem la celelalte ramuri, ar trebui să amintim lucruri de cari părul ni s'ar face măciucă în vârful capului. Bunăoară cultele și instrucțiunea publică ar da o rubrică de tot picantă pentru scrutarea după curiosități.

Bine! Unde zace cauza acestor lucruri curioase? și stănd ele, unde vom ajunge pe calea apucată mergend?

Răspunsul este ușor și la una și la alta. Curioase sînt lucrurile, pentru că oamenii s'au pus pe utopii. Și ei s'au pus pe utopii, pentru ca să fie cât se poate mai curioși.

Maghiarisarea a intrat în capul oamenilor curioși, și în interesul ei s'au făcut și se vor face toate, câte se vor mai face încă. Istoria de o mie de ani a statului nostru în esactitatea ei nu mai poate servi oamenilor de călăuz în urmărirea utopiilor, pentru aceea ea trebuie acuma parte falsificată, parte croită după vederile, cari domnesc astăzi în statul nostru.

Curioase lucruri în adevăr, și ele numai așa mai au haz, dacă sînt tractate ca curiosități mai ales acuma pe timpul căldurilor topice.

E curioasă utopia, ce e drept este curioasă, însă trebuie să și aibă și ea scopul, și efectele sale. Da, așa este, scopul și efectele ne stau înaintea ochilor.

Scopul este înmulțirea numerică a națiunii genetice maghiare pe cale nenaturală. S'a crezut că pe cai laterale se și înmulțească oamenii neamul. Assimilarea și-o au închipuit oamenii astfel: facem forță fie-căruia, celui ce se supune nu o aplicăm, pe cei renitenți i vom sili. Cu timpul tot isbutim căci: „ha nem török, szakad” sau cu domnul Plachy Bertalan din „Nemzet” numărul 672 vorbind: „Quod medicina non sanat, ferrum sanat”!

FOIȚA.

Impresii neuitate.

I. Din conferența națională.

În ziua coboririi duchului sânt gregorian s'a început în Sibiu conferența partidei naționale române din Ungaria, Banat și Transilvania.

De se adunau românii în ziua duchului lor, poate că în conferență unele nu se întemplan după pofta duchului gregorian.

Însă se vede, că chiar și comitetul permanent conchiemătoriu a fost cărmuit de duchul gregorian, de și membri aceluia toți se fălesc a fi urmași juliani, convocând la sfătuire serioasă și frățească nu pre românii dintre Tisa și Carpați, ci numai pre partida națională dintre acești români.

Eată, sub influența unui duch strein, seducătoriu, s'a importat între românii de dincoace o marfă nouă, streină, necunoscută, mai ales în afacerile politice ardeleni; o plântă strigoaiă, veninoasă, periculoasă — pofta de partide.

Razele săgetătoare, efluința acestui duch gregorian, ni s'a și arătat apoi la scumpele comedii

electorale, urmate în 10 zile după întâlnirea din Sibiu, și în 10 zile după sfârșitul acestor comedii în debilele escomunicări și afurisenii ale unor acționari cu brâne roșii.

Față de încercările, fluctuațiunile și neascunsele atacuri, îndreptate spre înlăturarea, spre nimicirea resuflării și a existenței românesci și naționale și naționale; și față de areopagul european, este greșala cea mai ireparabilă a purta lupta în partide, împrășiați, îndușmăniți și cu afurisenii antidiluviane, sau antepetopiane.

Românii, trei milioane de oameni de o limbă, de o lege, de o soarte, numai luptând ca unul, solidari și ca frați adevărați pot chiar și aici, în vatra străbună, spera rezultate favoritoare și mântuitoare.

Altcum de loc nu!

În programul din nou primit cu unanimitate, fără adaugere fără subtragere, ca un ce unic și perfect, ne-am legat solemn și acum trei ani și și astăzi, a nisui la ajungerea votului universal și la scăparea de escepționala lege electorală ocrotită.

Și cu toate aceste numai acei români naționali au avut drept și iertare a alege delegați naționali, la conferența națională, pre cari comitetele centrale electorale comitatense sau urbane maghiare

sau săsesci au avut bunătate la conscripțiune ai primi în listele alegătorilor.

Alții ba!

Mulțimea de nobili „prunari” conscriși, d. e., cari rar și-au ostenit capul cu alt ceva, de cât cu prunele puse în stare curgătoare, mai ales la comediile electorale, au avut drept să ridice limba la alegerea reprezentantului național; însă naționalului român agricultor, meserieș sau funcționar, căruia, lipsind un bănuș, sau și un floren din contribuțiunea prescisa de art. 33 din 1874, n'a putut încape în pomelnicul alegătorilor lângă prunariul, deși numai cu sula în straiță, acel român național dic n'a fost îndreptățit, nu i-a fost iertat, a alege delegat național.

Eată calea noastră pentru ajungerea votului universal.

Eară delegații înșiși asemenea cu sânteniă s'au ales după cercurile croite de adunările comitatense maghiare sau săsesci.

De sine se înțelege, că cei de pre tronurile curulice n'au cutezat nici a presupune că este și posibilă și ertată și o altă modalitate de alegere și de formarea cercurilor corespunzătoare, genuină.

Precum vedem dară chiar și conferența națională passivistă s'a compus chiar pre calea și și pre basa destinată prin programul ei însași la soartea Cartaginei.

Efectul. S'au maghiarizat toate elementele, cari compun părțile centrifugale în statul nostru. În prima linie au devenit jidanii cei mai aprigi maghiari.

Nici o calamitate fără păreche. Peste păcate păcate s'au adaos! S'au inventat noțiunea patriotismului modern, și cu ea cea a ideii de stat unguresc, ambele fantasmagorii, ambe nedefinite încă până acuma.

Patrioți moderni sânt deci numai oamenii speculanți cu devisa „ubi bene, ibi patria.“ Aceștia strigă ași în gura mare: „magyar állam ezme,“ „egységes nemzet magyar állam“, despre celelalte tăcem.

Față cu aceștia noi trebuie să tăcem, căci noi privim desvoltarea seculară a Ungariei, și trebuie să tăcem căci la reson vorbind, sântem timbrați de vrășmași ai statului maghiar, după noi unguresc.

Eată cauza și eată efectele utopiei: Pe calea apucată cădem cu repeziune, și mintea senătoasă ne poate spune unde vom ajunge pe calea apucată.

E curios lucru că am căzut pe acest povârniș alunecos, și si mai curios este că în statul ungar opinia publică e stăpânită de acest curent, și că nu este bărbat cu energia de a se opune torontului, știind că în momentul când se va opune, va fi nimic, căci torentele e puternic, și el e puternic, fiind că din utopii pornind, de utopie e mânat, și spre utopie aleargă.

Curioase sânt lucrurile îndreptate contra noastră, și curioasă, de tot curioasă ținuta noastră față cu lucrurile curioase, și noi nu vom pregeta a chiarifica situațiunea curioasă observată de noi, însă aceasta cu altă ocaziune.

Revista politică.

Sântem în luna lui cuptoriu și din mila lui Dumnezeu căldurile de vre-o 2 zile încoace ne fac să simțim, că da, sântem în luna lui cuptoriu. Se știe că cam pe vremea aceasta toți oamenii și caută de sănătate, și prin urmare și politica pausează.

N'avem deci de înregistrat lucruri de mare importanță politică, și dacă diarele streine n'ar fi alarmat lumea cu revolte închipuite în Bucuresci, noi nici n'am fi amintit despre încăerările de luni seara petrecute în Bucuresci cu ocaziunea unei intruniri a conservatorilor de a protesta contra reviziunii constituțiunii și a apanagiului. Ca la toate intrunirile de preste munți, unde libertatea de cele mai multe ori degenează în anarhie, așa și cu această ocaziune vorbirile au fost violente, oameni cari provoacă gălăgie încă n'au lipsit, și oamenii dedați a ceti diare și a nu uita cele cetite, seiu că turburările de pe strade de acuma întru nimica nu sunt inferioare celor de pe la 1875 de când cu republica din Ploesti.

Inte la sânge, și violent din fire, Românul din România liberă, comite de multe ori lucruri preste cari el curând trece la ordinea zilei, streinătatea însă cu anii se întrebă cum s'au putut întâmpla asemenea lucruri.

Șese săptămâni de alungul lumea a urmărit cu încordare desbaterile în parlamentul Croației. Maniera bruscă și antiparlamentară observată în dieta Croației va rămânea de model al parlamentarismului pentru vecie.

Eram dedați a ceti și de și unele și altele și noi le reproducem sub rubrica „Starceviciana.“ Prin rescript regesc Marța trecută s'a închis par-

lamentul Croației, și noi încă vom fi siliți a înceta cu Starceviciane. Nu vom uita însă a ne aduce aminte de viguroșii starceviciani, și în cele următoare schițăm ședința care a premers închiderei parlamentului. Era vorba despre proiectul despre independența judecătorilor.

David Starcevic: La 1868 încheind unionistii pactul cu ungurii, strigau: Unire cu Ungaria! La o parte cu patentele lui Bach! A trebuit să ajungă departe lucrurile, dacă cei mai mari inimi ai patențelor, vin și le desgroapă acum din ruine. Pentru aceasta ve apostrofează și copii pe strade: Acesta e maghiaron, acesta și-a tradat patria, sânt bătuți de Dumnezeu și de oameni, și buni numai de biciul celui maghiar (arată spre ban).

Președintele provoacă pe orator să-și aleagă expresiunile.

Starcevic: Ce, nu-mi este ertat să spun adevărul? Toată lumea din Croația știe în a cui interes lucrați voi! Pentru ce liferați toată puterea în mâna unui singur om? Pentru că alegerile ve stau înaintea ușilor? Știți voi bine că fără baionete, înșelătorie și forță nici unul nu veți fi aleși. (Contraștiri din dreapta).

Starcevic: Da, numai cu asemenea mijloace veți putea izbăvi.

Președintele provoacă pre vorbitoriu să rămână la obiect, el însă continuă în felul său: „Ce se atinge de încrederea față cu persoana pe care voi o numiți ban, eu o numesc pandur maghiar. (Strigăte în dreapta. Aceasta tot este impertinență.)

Tuscan: Noi nu știm cum a venit acea persoană aici, să ne arete formula de jurământ.

Președintele: Nu voi suferi ca reprezentantul Majestății Sale să fie numit pandur maghiar. De nu va înceta oratorul presiului va lua alte măsuri.

Starcevic: Când fu bătut deputatul Loncari cu ouă, acest om (banul), a încuiat pe un biet om ténér nevinovat în o dughiană, care și pentru un câne ar fi fost prea rea, și față cu un asemenea om să am eu încredere? Ce! nici în troaca de porci a mea nu aş permite să-și spele el cinstita față. (Strigăte din dreapta: Aceasta tot e prea mult).

Credem că va fi destul din delicatessă și putem trece la alte lucruri din lume și țeară.

Correspondențe particulare

ale „Telegrafului Roman“.

Brașov, 30 Iunie v. 1884. D-le Redactor! În epistola din urmă ve promisei a ve scrie ceva și despre esamenele scoalelor noastre centrale de aici; abia acuma me aflu în plăcuta poziție a satisface acelei promisiuni. — Scoalele centrale române din Brașov, precum este bine cunoscut, se compun din mai multe secțiuni și anume: a) gimnasiu (cu 8 clase), b) scoală comercială (cu 3 clase), c) scoală reală (cu 4 clase), d) scoală poporală superioară (cu 5 clase) și e) scoală de fetițe (cu 5 clase). Esamenele publice, cari constituie un lanț de sărbători pentru Românii brașoveni s'au început în anul scol. deja expirat în 22 și s'au încheiat în 27 Iunie v. inclusiv, precum dovedesce aceasta și ordinea anunțată în fruntea varietăților din Nr. 69 al organului d-voastre. Mai mulți comisari dedură onorul însemnătății acestor esamene și anume: 1. Il. S. P. archimandrit și vicariu arhiepiscopese din Sibiu Nicolau

Popea, ca comisariu consistorial pentru esamenele publice în clasele gimnasiali, comerciali și reali precum și pentru esamenele de maturitate a le abiturienților gimnasisti și comercialisti; 2. Il. S. d. Inspector reg. de scoale de aici Francisc Koos, ca comisariu emis din partea Ministeriului de culte și instrucțiune și 3. d-l secretariu al camerei comerciale de aici Ioan Hinz, ca comisariu emis din partea Ministeriului de comerț — ambi pentru esamenul de maturitate ale studenților clasei III. comerciale; 4. d-l Director al gimnasiului de stat din Sibiu Veres Ignác, ca comisariu emis din partea Ministeriului de instrucțiune publică pentru esamenul de maturitate al studenților clasei a VIII gimnasiale și în fine 5. O. D. Par. protopresbiter al tractului al II-a al Brașovului Ioan Petric, ca comisariu consistorial pentru esamenele scoalei poporale super. de băieți și de băete.

Maturisanți gimnasisti au fost 12, dintre cari unul a fost respins din conferență pentru admitere, unul a fost respins după esamenul scripturistic de maturitate, unul s'a retras de bunăvoie dela esamenul oral de maturitate, după ce a trecut cu succes preste cel scripturistic, și astfel au trecut prin toate formele esamenului de maturitate 9 abiturienți cari au fost toți declarați de maturi. Maturisanți comercialisti au fost 6, cari toți au fost declarați de maturi. Față de esamenele de maturitate nu pot trece cu vederea o împregiurare foarte nefavorabilă pentru maturisanți; este adevărat foarte neechitabilă norma de clasificățiune statorită prin regulamentul ministerial basat pe legea cea nouă scolară din 1883; de aci greutatea de a putea eși maturisanții cu nota generală pe „deplin maturi.“

Cât pentru esamenele publice din celelalte clase — nepermițând îngustimea spațiului — vom aminti în general părerile celor competenți în privința aceasta. Cumcă succesul acestor esamene au correspons acceptărilor, să poate vedea din cuvintele cele foarte măgulitoare a le P. T. respectabililor comisari rostite la încherea esamenelor singuraticelor clase, în special însă sunt foarte semnificative și pline de entusiasm în privința aceasta părerile Ilustrității Sale D. comisariu consistorial P. Archimandrit Nicolau Popea, rostite cu multă satisfacțiune la cetirea clasificățiunilor și la împărțirea premiilor, Vineri în ziua de st. Petru (29 Iunie), carea constituie pentru tinerimea scolară și pentru tot publicul român din Brașov cea mai mare sărbătoare scolară.

În această splendidă sărbătoare s'a făcut secerișul intelectual al unui număr imponent de elevi și eleve după munca unui an de zile.

Locul acestui seceriș a fost sala cea mare a gimnasiului nostru care gemea de mulțimea elitei publicului nostru român. Festivitatea s'a deschis printr'o cuvântare foarte acomodată rostită de dl director St. Iosif, în care cuvântare a atins mai multe momente însemnate relativ la scoalele noastre. Dl orator, după ce constată activitatea tuturor corporațiunilor scolare atât administrative cât și didactice în sferile lor, aduce călduroase mulțămiri înalților comisari consistoriali și în special Il. S. P. archimandrit Nicolau Popea, carele — ție dsa — a fost și este pătuns totdeauna de promovarea cauzelor noastre bisericesci și scolare, pentru cari s'a jertfit și se jertfeste fără preget și cu tot entusiasmul, propriu numai persoanelor providențiali. Il. Sa P. Archimandrit a răspuns apoi în nesce termini

Ba, în unele locuri știm, că la alegerea delegațiilor, președintele conferenței a anticipat în optima formă manierele președintelui alegerii din Brețcu, dovedite față de micul însă ponderosul candidat lycău.

Însă tăcem, că nu-i frumos să molestăm pre binevoitorii nostri chiar cu toate cumințiile noastre. Altcum pre cei mai curioși i avisez la Codăul unit din Sas-Sebeș.

Mai dăcă apoi oamenii gall-eși sau pușcași, că conferința națională pasivistă n'a fost patriotică și constituțională; mai dăcă acum, că membri ei visează cu căciulele dorobanților de lângă Turnu-roșu...

Discursul de deschidere al d. avocat Cosma a fost la loc; raportul d. secretar Trombițaș n'a fost rău: însă nici unul nici altul n'a cauzat mare durere de cap autorilor fiind ei oameni și de, minte și de inimă — cum s'ar țice.

Apoi alegerea comisiei de 30 oameni a fost chiar numai o grandomanie.

Însă nui nici o mirare, dacă ne aducem aminte că dintre 156 delegați 70 au fost cu diplomă de avocat și unii dintre aceștia chiar și doctori în jurisprudență.

Cinci oameni activi, cunoscători de cauză și pătrunși și conduși numai de importanta chemare a conferinței din „Împăratul român“ erau de-ajuns pentru a prezenta un lucru copt, destoinic și demni.

Nu este de lipsă ca oameni, veniți dela isoarele Tisei și din granițele Serbiei să fie siliți în două zile a face pre aici excursiuni, până când Dessean și socii sei, în ședințele comisiei de 30, încercau a călea aria pentru saltumortalele lor plănuite.

Discursul d. raportor Babes, a fost un discurs de-al d. Babeș. L-aușiam, și-mi părea, că cetesc un număr din „Albina“ sau din „Luminătoriul“ înainte de alegerea din Sasca.

Discursul n'a fost rău pronunțat, însă era numai prea puțină legătură între el și între motivarea programelor națiunii române.

Nu cu poște și nici cu lamentațiuni, țice delegatul dela Baia-mare și Tinca, se luptă și se afirmă un popor autohton.

Cu arma sa proprie și pe o basă cât se poate de granit trebuie să storci, să recuceresci dela favoritul adversar cerbicos, ceea ce ai pierdut parte prin violență parte prin căscare de gură.

Discursul nu era nici mai bun nici mai rău, cauza națiunii nici nu câștiga, nici perdeea și și Babeș tot Babeș rămânea, dacă d. raportor în discursul său nu mai făcea vifheim și cu consulul român Fara, și cu ministrii României Brătianu și Câmpinean.

Dacă unicul stenograf din conferență, stenograful „Tribunei“ în graba sa ar fi uitat în cerusă chiar acele evoluțiuni de înaltă diplomație din dis-

cursul improvisat al d. raportor, atunci chiar și „Tribuna“ s'ar fi putut împăca cu „Gazeta Transilvaniei,“ și n'ar fi trebuit să-și arete colții pentru o stenografie găunoasă.

Mai cu folos ar fi fost fără acel „unic“ stenograf, de cât cu astfel de stenografii esactă, pentru că toate au fost esacte, numai chiar cele stenografate nu. Apoi de mai avea și „Gazeta“ un astfel de „unic“ stenograf, apoi n'ar mai fi trebuit alt-ceva decât numai un fotograf și apoi nici tabloul facerii lumii nu întrecea icoana raporturilor stenografice.

Ar fi fost un cap d'operă de confuziune esactă. Acuma s'apropie, să înmulțesc momentele cele mai nepolitice și nediplomatice din conferența națională.

După capacitate de două zile, cei 30 oligarhi vin și propun a hotări susținerea deplină a programului din 1881 aflând noul motiv, că dela 1881 încoace toate treburile nu s'a îndreptat, ci au ajuns tot mai miserabile, mai desperate.

Trebuie însă să permit ca delegatul Teodor Pop, adv. în Baia de Criș, vedând că lucrurile se întind și se pregătesc cu ceremonii, eară timpul e foarte scurt pentru că în 8 zile se încep alegerile și cu astfel de întârziări d'abia mai este posibil celor, cari vor avea să aleagă, să mai facă cu rezultat bun toate cele de lipsă, opinează să se facă

aleși constatând aceea, ce dl Director — dice Il. Sa — din modestia nu s'a aflat îndemnat, a aminti, adecă activitatea stăruințele și zelul corpului didactic întru luminarea tinerimei noastre scolare, carea prin succesul îmbucurătorii dovedit la esamenle deja încheiate a făcut numai onoare persoanelor, cari conduc instrucțiunea acestui institut ridicat și susținut cu mari jertfe materiale din partea bărbaților nostri pătrunși de simțimentele cele mai nobile naționale.

În sfârșit cuvintele cele foarte semnificative și pline de entuziasm au influențat într'un mod atât de însuflețitoriu asupra inimilor numărului public, încât la ultima expresiune a ilustrului cuvântătoriu a erupt într'un sunet numeroase exclamațiuni de „să treiască“.

Urmă apoi cetirea clasificărilor și împărțirea premiilor. Festivitatea această, începută la 10 oare a. m. s'a încheiat abia pe la 12 1/2 oare. — Atâtea despre esamene și despre încheierea anului scolariu expirat, cu altă ocaziune mai mulți și de pe aici și de pe aiea. G.

Brașov, 2 Iulie v. 1884. Dle Redactor! Ve voi vorbi despre o festivitate locală a noastră a Brașovenilor. Banchetul arangiat de corpul didactic dela scoalele centrale rom. de aici în onoarea Ilustrității Sale D. Archimandrit și vicariu arhiepiscopesc din Sibiu, Nicolau Popea, ca comisariu consistorial la esamenle publice și la cele de maturitate, este această festivitate, și el fu arangiat așeză în pavilionul din grădina hotelului „la pomul verde.“ Numărul participanților a fost preste 50, între cari corpul didactic dela scoalele noastre centrale, carele nu este mai mic ca de 34 de profesori, apoi mai mulți membri ai eforiei și delegațiunilor scolare și alți inteligenți. Masa s'a început la 8 1/2 și s'a ridicat la 12 1/2 din noapte. Toaste s'au ținut foarte multe și interesante, dintre cari pentru îngustimea spațiului voiu releva numai unele. Apriori observ, că — după însemnătatea acestui banchet — a trebuit să se țină în vedere numai cei prezenți. Cel dintâiu toast a fost ținut de dl director al claselor medii St. Iosif în sănătatea Inaltului oaspe a I. S. P. Archimandrit. Dl Diamandi Manole vorbi despre înalta misiune, ce o au profesorii în societatea omească și în deosebi în societatea românească, carea pretinde un avânt cu atât mai mare în cultură cu cât mai scurt e trecutul, în care s'a făcut începutul în această direcțiune și față cu aceste greutăți sunt remunerați profesorii cu toate acestea destul de nesuficient. Să nu aibă temerea dd. profesori, dice dl Manole, că cauza e perdită, dacă *populus suveranus* a resturnat în săptămâna trecută justa cerere a dlor de a li se acorda bani de cuartir! Dacă el astăzi, în necunoștință chiară de cauză, au adus un astfel de conclus, mâne, după ce se va lumina, va decide după cum se va cuveni!*) Dsa

închină paharul în sănătatea corpului didactic care-l încunjoară ca tot atâtea floricele de podoabă. Il. Sa P. archimandrit se bucură din inimă, când se află în mijlocul inteligenței din Brașov, unde s'au adus mai multe și mai mari jertfe tocmai pentru ceea ce era de necesitate mai ardeătoare și tocmai când cerea mai mult trebuințele poporului nostru. Il. Sa — pe cât am putut prinde în memorie — a dis între altele: „Dic și eu cu Marele Andreiu la ocaziunea câștigării dreptului de publicitate a gimnasiului nostru de aici: „dați-mi voie să me bucur și eu cu voi de aceea ce ve bucurați voi!“ Adevărat că n'a putut fi bucurie mai mare pentru tot românul decât bucuria ce a-ți pregătit-o prin ridicarea, prin susținerea și prin înflorirea unui institut, care servește ca una dintre cele mai mari pedoabe a Brașovenilor români.“ Dl Dr. V. Glodariu admiră însuflețirea ce o au avut membrii comitetului administrativ al fundațiunii Jugaiene, căci au compus un statut „cap de operă“, prin care se asigură parte mare subsistența gimnasiului nostru; laudă jertfele ce le aduc corpurile administrative în cele materiale pentru înflorirea institutului; corpul didactic promovează lumina în tinerimea română, *nervus rerum* însă este partea materială; neajutându-se una pe alta aceste două condiții, nu se poate promova nici o lumină; nici cremenea nu produce schintea, dacă nu e atinsă de amnariu; ridică paharul seu în sănătatea membrilor corporațiunilor administrative ale institutului nostru.

În mai multe toaste s'a accentuat impulsul și îndemnul reciproc către promovarea culturii și a bunăstării poporului român.

Între acestea mi-a atras atențiunea toastul S. S. Dlui Bartol. Baiulescu, carele, având în vedere rezultatele culturale câștigate de un timp încoace, face apel la jertfa bărbaților români din nainte de 1848 și la recunoștința puținilor bărbați după 1848, cu deosebire reflectează asupra persoanei Il. S. Dlui Vicariu, carele dela 1854 până azi are multe merite, căci a participat ca *attalus* la toate operile Marelui Șaguna; ear dela anul 1869 are merite neprețuite în special pentru Brașov în cauza cea foarte complicată a bisericii din cetatea Brașovului. Dsa ridică paharul seu în sănătatea Il. S. P. vicariu și în sănătatea neguțătorilor Brașoveni, cari încă au adus jertfe netăgăduite pentru promovarea cauzelor scolare și bisericesci. În modul acesta a decurs banchetul cu o viociune generală foarte pronunțată.

Ca totuși să fiu drept în aprețierea lui mi permit a face o modestă observare, că adecă două persoane încăruntite în purtarea sarcinilor scoalei noastre și că reprezentanții a 3—4 familii mari, cari și-au vârsat pungile lor în temelile scoalelor noastre, n'au fost amintiți și ei în special la nici un toast dintre cele ridicate. Altfel, din toate punctele de vedere a reușit banchetul cât se poate de splendid. G.

Correspondența din Macedonia.

Vlaho-Clisura, 13 Iunie 1884.

Mai nainte d'a vorbi despre afacerile noastre naționale, trebuie să ve informez că mai mulți Români macedoneni au întreprins, atât aci cât și în Constantinople o activă propagandă printre micii comercianți și meseriași Români, îndemnându-i, ori de câte ori voesc să emigreze să ia calea spre România și mai cu seamă spre județele din Moldova.

tru-că, precum se vorbea și se lăția *urbi et orbi*, unii dintre marii și patentații făcători ai politicii românilor și alți amici invidioși și dușmani pretinoși ai lui, conduși de cele mai salutari și sincere simțimentele pentru scopul conferenței naționale săturau mințile și inimile delegaților nepreocupate încă, că Dr. Păcurariu este activist, guvernamental, magiaron ba chiar vitriolist.

Pentru a putea dară participa și el la libera discuțiune deschisă Dr. Păcurariu s'a simțit silit a molcomi din capul locului pre haruspicii și augurii conferenței, că el nu este contra direcțiunii proiectului, însă nu-i convins despre infalibilitatea aceluia; deci se simte obligat și îndreptățit a pune și vederile sale la aprețierea publică a reprezentanților națiunii. Ba mai mult; vedând, că înalții ostracisti totuși strâmbă din umeri și clatină din capitolii, și pentru că puternicii troiani se nu creadă, că au de a face cu calul elinilor, li-a pus pre masă, la dispozițiune, proiectul seu negru pre alb despre formularea și motivarea programei unui popor authton.

Însă lui marebabeș, micbabeș, și vicebabeș și contrașilor lor și aceasta s'a părut prea mare cutezanță, prea pretensivă cerință dela un simplu păcurariu și categorice au pretins, și au conces ca Dr. Păcurariu să-și uite hârțoga cu nimicurile sale în

Astfel cunosc o persoană care a fost acum câte-va săptămâni prin Bucuresci și care, în urma înțelegerilor ce a avut acolo cu mai multe persoane, a și început a cutreera în acest scop satele și orașele de prin Macedonia, începând cu Bitolia și Crușova și terminând cu Mejopole, Tirnova, Megarova, Muloviște și Gropeși. Această persoană va pleca pe la jumătatea lui Iulie în părțile Epirului unde și va continua propaganda.

Acum se ve vorbesc și d'altă noastre. Cu ocaziunea șederei mele în Bitolia, am aflat că Românii partizani ai scoalelor naționale din orașelul Megarova, sânt foarte întristați și descurajați prin faptul că d. Dinu Nicolache Mihail din Craiova n'a făcut nimic până acum pentru scoala clădită de părintele seu în orașelul de mai sus, scoală pe care prin abus de putere o posedă încă partidă grecească.

Românii megaroveni vedând că d. Dinu Nicolache nu voiesce să eșecute dorințele părintelui seu și că nici nu le-au răspuns la scrisoarea pe care i-a adresato în 1882, m'a rugat să fac ce voi putea spre a li se face dreptate, dându-mi și o copie a acelei scrisori.

D. Gheorghe Chițu, a scris de mai multe ori în particular d-lui Dinu Nicolache Mihail îndemnându-l să eșecute testamentul părintelui seu și să imputernicească pe o persoană din Bitolia ca să dea scoala în posesiunea profesoarei române și a eforiei scoalelor române din acel orașel.

D. Dinu Mihail la toate aceste îndemnări n'a răspuns decât prin fâgădueli; de făcut n'a făcut însă nici o dată nimic.

Eată cum stă această afacere, așa după cum v'o oștrag dintr'o scrisoare amănunțită pe care v'o trimite d. Tega Cușu din Bitolia.

Răposatul Nicolache Mihail, român macedonean, născut în orașelul românesc Megarova, lângă Bitolia, s'a stabilit pe la 1824 în România unde a ajuns a-și face prin muncă și onestitate o pozițiune din cele mai bune devenind mare proprietar în Craiova.

Răposatul Nicolache Mihail n'a fost ca alți Români macedoneni, cari în schimbul îmbrăcișării ce au primit în țară, au întrebunțat banii ce au câștigat și câștigă în România pentru stângerea limbei române și sugrumarea simțimentului național între concetățenii lor din Macedonia prin subvențiunile ce acordă partidei grecesci.

Nicolache Mihail pe când trăia a clădit cu cheltuiala sa o scoală de fete în orașul seu natal Megarova, și a înzestrato cu două sute de galbeni pe an, ce i-a lăsat prin testament, ca să se plătească leafa profesoarei.

Partida grecească din Megarova a făcut o scoală grecească din edificiul clădit cu cheltuiala sa și această partidă a plătit leafa profesoarei grecesci cu cei 200 de galbeni pe care d. N. Mihail i-a trimis odată.

Repausatul N. Mihail, indignat de această întrușinare a partidei grecesci, a suspendat imediat plata celor două sute de galbeni.

Între aceste dânsul murî și fiul seu, domnul Dinu, respectând voința părintelui seu a pus ca condițiunea eșcutării acestei voinți transformarea în scoală românească a scoalei clădite de tatăl seu. Fiind că în Megarova însă, pardi grecească avea și are încă toată puterea, fiind sprijinită de consulatul și de metropolia grecească și nu se putea lua de acolo nici o inițiativă pentru deschiderea unei scoale române d. Dinu a însărcinat pe un amic al seu din Bucuresci ca să trimită o profesora română la Megarova, careia se angaja să i plătească d-sa leafa și să ia dispozițiuni ca scoala clădită de părintele seu să fie dată în stăpânirea profesoarei române.

Eată pentru ce Românii din Megarova au mulțumit d-lui Dinu Nicolache Mihail când în Februarie 1882 li s'a trimis din Bucuresci d-na Sevasta Coloveloni ca profesoară.

cât mai pre scurt și un lucru bun, căci timp a fost d'ajuns.

Un preot delegat din Banat, și d. Dessean din Arad spriginesce această părere.

Însă zelosul delegat din Brașov, d. Diamandi Manole, cu maniera s'a cunoscută, conjură adunarea a nu precipita consultările, pentru că cauza este momentoașă, importantă, este cauza unei națiuni întregi strēmtonate, ci sfătuirile să fie profunde esauri toare și nepreocupate, ceea ce să și aproabă de conferență.

Raportul comisiunii este pus la discuțiune publică în planul adunării naționale.

Vorbitorii pentru el aveau să se insinue la notariul din dreapta și cei contra raportului, sau a proiectului de rezoluțiune, la notariul din stânga presidentului Dr Ioan Rațiu, adv. în Turda și vechiul president al conferențelor naționale.

Aceasta a fost d'ajuns pentru a pregăti pre eventualii vorbitori la întimpinările, de cari s'ar fi împărțesit din partea a 155 de delegați cam oboșiți și deja cam impacienți. Pentru insinuare ședința s'a suspendat numai pre cinci minute.

Cel întâiu, care s'a insinuat la cuvânt, a fost delegatul Dr. Păcurariu, se pricepe, la notariul din dreapta tatălui, căci la din contră poate că el nici nu putea lua parte la discutarea proiectului, pen-

corfa de înțelepciuni ale comitetului permanent alegând și — se-și țiuă gura.

Îndulgentul, imparțialul și naționalul president, vedând că capul lui Dr. Păcurariu tare ca stâncă de pe vârful lui Negoiu, nu-i în stare să cuprindă aceste capacitări și poște ale togaților purperei, și că cu nici un preț nu vrea să renuncie dela îndreșnețea și neintemeiata sa dorință de ași manifesta părerea sa spre luminarea cauzei naționale, presidentul cu maniera vremii din zilele babelor i-a dat solemna promisiune, că propunerea lui nici la vot nu va pune-o, arătându-i pre deasupra, și hârbele negre cel asteptau din delete.

De cinci ori cinci minute a ținut aceste tērgueli asupra liberei discuțiunii și pertractării cu o singură persoană.

Deleg. Dr. Păcurariu pronunță discursul seu cu grigea și precauțiunea dictată de preparata împregiurare și situațiune din conferență: cetesce formularea de program proiectată de el, și este aplaudată.

Ambele sânt deja cunoscute publicului cetitoriu mai ales și discursul, care esact s'a publicat întâiu în „Telegr. Rom.“

(Va urma).

Acești Români însă au fost amar desamăgiți când s'au încredințat că d. Dinu nu numai că n'a luat nici o măsură până acum ca să scoată scoala din mâinile grecilor, dar încă nici leafa profesoarei nu o plătesce.

Aducând aceste fapte la cunoștința publicului, nu ne îndoiim că se vor găsi mulți Români cari se proteste în contra acestui fapt și că însuși d. Dinu Nicolache Mihail va ține samă de dreptele cereri ale Megarovenilor grăbindu-se a le satisface cât mai curând.

Atât pentru astăzi. De aci înainte voi urma a vă trimite regulat corespondențe de prin toate orașele Macedoniei, pe unde afacerile mele me vor sili să trec.

„Românul.“

Nr. 180. Pres.

Convocare.

În conformitate cu §§. 14 și 21 din statutele asociațiunii transilvane și în conformitate cu concludul adunării generale dela Brașov din 1883 de dtto 31 August șed. III p. prot. 49, adunarea generală pentru anul curent se convoacă prin aceasta în orașul Orăștie pe ziua de 17 August st. n. a. c. și zilele următoare:

Aducând aceasta la cunoștință publică, invit pre toți membri asociațiunii a lua parte în număr cât mai mare la ședințele acestei adunări.

Presidiul asociațiunii transilvane pentru literatură și cultura poporului român.

Sibiu în 11 Iulie st. n. 1884.

Iacob Bologa, m. p.,
v.-preș.

Varietăți.

* (Convocare). În conformitate cu concludul adus în ultima ședință a comitetului, — domni învețători dela scoalele noastre confesionale rom. ort. din tractul Abrudului, — se convoacă la adunarea gener. a despărțământului Reuniunii înveț. din protopresbiteratul Abrudului; — pe zilele 8/20 și 9/21 Iulie a. c. în localitatea scoalei noastre din Abrud-Sat; statorită fiind pentru adunarea generală următoarea

Programă:

1. În 8/20 Iulie dimineața, toți învețătorii prezenți, vor merge în corpore, din localitatea scoalei din Abrud Sat, la S. biserică, unde vor asculta serviciul divin, ce se va termina cu invocarea Duchului Sfânt;
2. Deschiderea adunării generale prin președinte;
3. Alegerea comisiunilor;
4. Rapoartele;
5. Disertația: „Cari sînt cauzele, ce fac ca poporul nostru să scape în privința religiozității, — ce rele urmează de aci și cari sînt mijloacele de scăpare?“
6. Trei prelegeri practice din religieune, ținute cu elevii scoalei noastre din Abrud-Sat;

7. Desvoltarea practică a diferitelor metode de altoire;
8. Chestia tacșelor și pedepșelor restante;
9. Rapoartele comisiunilor;
10. Propuneri.

Fiind la ordinea zilei o chestie de mare importanță, sperăm că dd. Proeși vor binevoi a ne da mână de ajutor prin participarea la desbaterile noastre, — spre care sfârșit, ne luăm voie ai ruga să binevoiască a ne onora, la aounarea generală, cu mult prețuita-le prezență.

Abrud la 28 Iunie v. 1884.

G. Sima, al lui Ion,
președinte.

Aron Ciorean,
secretar.

* (Postal). Pentru postul de magistrul postal în Vingard — comitatul Albei-inferioare se deschide concurs.

Condițiuni: cauțiune . . . . . 100 fl. —
Emolumente: salariu . . . . . 120 „ —
Paușal de cancelarie . . . . . 40 „ —
Paușal de transport . . . . . 534 „ —
Suplicile a se adresa în termen de trei septămâni la direcțiunea de postă în Sibiu.

* (De n'ai vedea, n'ai crede). Minunat mai este omul în lumea aceasta. După ăicerea scripturii cu credința poți muta munții. Noi am vădut cu ochii ce poate face mintea.

A sosit aici în Sibiu un băeat de 10 ani, Moric Frankl cu numele. Acesta ți resolvă în câte va secunde cele mai grele probleme matematice, și le resoalvă fără a lua cerusa la mână, așa din memorie.

Se va produce publice, și noi atragem atențiunea publicului asupra acestui copil cu spiritus.

* (Mulțămită publică). Pentru biblioteca scoalei capitale gr. or. din Reșinari se făcură următoarele daruri din partea unor zeloși bărbați și anume:

1. P. On. comitet al „Asociațiunii transilvane pentru literatura română și cultura poporului român“ care a binevoit a trimite foaia Asociațiunii de pe anul 1883 pre lângă îmbucurătoarea și mulțămitoarea înscințare în scris că și în venitoriu ni se va da. Tot dela P. On. comitet al „Asociațiunii transilvane“ am primit „Studie asupra constituțiunii Românilor“ fascicula a VIII-a de G. G. Meitani, precum și disertațiunea ținută în adunarea generală a Asociațiunii transilvane la 1 Septemvre 1883. în Brașov. „Despre necesitatea promovării meseriilor între Români“ de Bartolomeiu Baiulescu.

2. Mult stimatul profesor seminarial Dr. Daniil P. Barcian a donat opul „Elemente de istoria naturală cursul al II-lea.“

3. Mult stimata d-nă Otilia soția d. profesor seminarial D. Comșa a donat 2 fl. v. a. —

4. O societate de diletanți, cari în 8/20 Apriliu a. c. au ținut o reprezentațiune teatrală în Reșinari, a donat venitul curat de 3 fl. v. a. —

5. Înalțul ministeriu reg. ung. de culte și instrucțiune a dispus a ni-se trimite organul scolar „Néptanítók lapja.“

Asemenea am primit din anul 1883 și ni se trimite regulat și în anul curinte „Convorbirile literare“ prin P. O. Redacțiune.

7. Am primit anul al 7-lea și ni-se trimite regulat și anul al VIII-lea „Biserica ortodocsă română“ (Bucuresci) prin P. On. Redacțiune.

8. Am primit din 11 Septemvre 1883 și ni se trimite regutat „Ortodocsul“ (Bucuresci) prin P. On. Redacțiune.

9. Am primit din 11 Septemvre 1883 și ni se trimite regulat „Telegraphul“ (Bucuresci) prin P. On. Redacțiune.

10. Am primit discursul O. d. Dr. St. Păcurariu, ținut în conferență generală a delegaților alegători români din Transilvania, Ungaria și Banat, ținută la Sibiu la 1, 2 și 3 Iunie 1884.

Deci pentru aceste daruri făcute bibliotecii scoalei noastre, subcrisa Direcțiune în numele corpului învețătoresc esprimă, generoșilor domni donatori cele mai călduroase mulțămite.

Dea ceriul! că aceste exemple nobile și demne de imitat să străbată la inimile tuturor iubitorilor de cultură și înaintare.

Reșinari 2 Iulie 1884.

Coman Hămbășan,
director scolar.

(Mijloc de cură.) Taturor căpi sufer de epilepsie, convulsione sgârciuri și de nervi le putem recomanda un metod renumit în lumea întreagă, recunoscut de cele mai înalte autorități medicinice, așa ăicend minunatul metod de cură al dlui profesor Dr. Albert, în Paris, placea dn Trône, 6; deci fie-care bolnav să se adreseze cu deplină încredere la susnumitul și mulți și vor dobândi sănătatea, deși au desperat deja de a o mai reavé. În casa dlui profesor toți cei ce sufer de nervi vor afa locuință linistită, cei lipsiți de mijloace vor fi considerați; cum am înțeles din isvor sigur, prețurile capitalei universale Paris sînt relativ foarte eține Tractament și prin corespondență, dacă se va trimite istoricul, detaiat a boalei. Trebuie să mai observăm, că dl profesor Dr. Albert va pretinde onorar numai după ce se vor vedea rezultatele curei.

Loterie.

Mercuri în 16 Iulie n. 1884.

Brünn: 38 18 10 11 32

Bursa de Viena și Pesta.

Din 15 Iuliu n. 1884.

	Viena	B-pesta
Renta de aur ung. de 6%	122.—	121.75
Renta de aur ung. de 4%	91.25	91.10
Renta ung. de hârtie	80.55	80.40
Renta de aur austriacă	103.10	103.—
I emisiune de oblig. de stat dela drumul de fer orient. ung.	96.20	96.25
II emisiune de obligatiuni de stat dela drumul de fer orient. ung.	117.75	117.50
Împrumutul drumurilor de fer ung.	142.30	142.50
Obligați uni de stat dela 1876 de ale drumului de fer orient. ung.	102.—	101.75
Obligațiuni urb. temeș. cu clausulă de sorțire	101.50	101.—
Datorie de stat austriacă în argint	81.55	81.40
Obligațiuni ung. cu clausulă de sorțire	101.75	101.50
Obligațiuni urbariale temeșiane de	101.35	101.—
Datorie de stat austriacă în hârtie	80.55	80.40
Datorie de credit austr.	79.85	100.—
Sorți unguresci cu premii	114.80	115.—
Sorți de regularea Tisei	114.80	115.—
Scrisuri fonciari ale institutului „Albina“	—	100.80
Acțiuni de bancă de credit ung.	301.75	301.—
Acțiuni de bancă austro-ung.	854.—	852.—
Galbin	5.76	5.75
Napoleon	9.67	9.65
London (pe polița de trei luni)	121.25	121.95

Nr. 148. [761] 1—3

Prolungire de concurs.

Concursul pentru vacanta parochiă Vultori, protopresbiteratul Abrudului, publicat în Nrii 13 și următorii ai „Telegrafului român“ din a. c. se prolongește cu 30 zile dela datul primei publicări.

Abrud, 1 Iuliu 1884.

În conțelegere cu comitetul parochial.

Ioan Gall,
protopresbiter.

Nr. 42. [757] 3—3

CONCURS.

Pe baza rezoluțiunii Preavenratului Consistoriu arhidiecesan dtto 27 Maiu a. c. Nr. 2604. B. se escrie concurs nou pentru ocuparea postului de capelan lângă neputinciosul preot Ioachim Marcu în parochia de clasă a IIIa din Teu, protopresbiteratul Mercurei, cu termen de 30 de zile dela prima publicare.

Emolumentele împreunate cu acest post sînt a treia parte din toate venitele parochiale, în sumă de 200 florini.

Concurenții i-și vor așterne cererile sale instruite conform legilor în vigoare oficiului protopresbiterat gr.

or. al tractului Mercurei în Mercurea.

Teu la 15 Iuniu.

În conțelegere cu oficiul ppterat. Comitetul parochial.

Nr. 128 pbt. [755] 3—3

CONCURS.

Prin decisul Venerabilului Consistoriu arhidiecesan dtto 14 Iuniu a. c. Nr. 1022 scol. ridicându-se scoala poporală gr. or. română din Avrig la rangul de scoală capitală prin aceasta se scrie concurs pentru întregirea următoarelor posturi la aceasta scoală.

1. Un post de învețătoriu diriginte cu salariu anual de 400 fl.

2. Trei posturi de învețători cu salariu de câte 300 fl. anuali.

Cererile concursuali instruite conform prescriptelor din vigoare în special cu atestatul de calificatiune pentru scoale capitale, sînt a se așterne oficiului protopresbiterat al tractului Avrigului (posta Avrig (Felek) până la 20 Iuliu st. v. (1 August st. n.) urmând alegerea la 22 Iuliu.

În conțelegere cu comitetul parochial Oficiul protopresbiterat gr. or. român al tractului Avrigului.

Avrig, 21 Iuniu 1884.

Vasiliu Macsim,
adm. prot.

Nr. 390.

EDICT.

Maria născută Langa gr. or. din Trapold, protopresbiteratul Sighișoarei, Comitatul Târnavei-mari, carea a părăsit pe legiuitul ei bărbat Niculae Ticușan gr. or. din Trapold aproape de patru ani fără a se sci locul ubicațiunii ei, se citează prin aceasta a se presenta în termen de un an și o zi dela prima publicare a acestui edict înaintea subsemnatului for matrimonial, căci la din contră procesul divorțial intentat asupra-i se va pertracta și decide și în absența ei.

Scannul protopresbiterat român ort. orient. al Sighișoarei ca for matrimonial de I instanță.

Sighișoara, 15 Iuniu 1884.

Demetriu Moldovan,
adm. ppresbiterat.

Perseci din Italia,

de soiul cel mai fin,

culese proaspete de pe pom în toată ziua cu . . . . . fl. 2.90

dtto Perseci de pe insula ionică Corfu cu . . . . . fl. 3.50

pentru o corfă de 5 kilo și fără porto, libere de vamă la [759] 3—12

N. Salvari—Triest.

Dela sfârșitul lui Iulie începând se află și struguri frumoși și proaspeți cu 2 fl.

[707]

4—6

TASCHEN UHREN Oroloage de busunariu

fi. 2.78. Orologiul cel mai bun pe lume,

cu lanț și etai fi. 2.78. Un orologiu de busunariu de Genf din cel mai fin Nickel, cu cășulia de cylinder dintre cele mai frumoase, se trage tot la 36 de oare, cu lanț de maill frumos fi. 4.46., același orologiu Anker, pe 15 rubine, cu lanț de maill cu tot fi. 5.96. Oroloage de busunariu remontori din Nickel fin fără cheie, cu lanț fin de maill fi. 8.95. Același din argint curat fi. 11.20. Cele mai fine oroloage de busunariu pentru dame cu lanț cu tot fi. 4.80, fi. 5.80, fi. 6.80. Lanțuri de maill singurateice fi. 1.20.

Rix, orologieriu Viena, II.

Demn de atențiune!

EPILEPSIE CONVULSIUNI (sgârciuri) și BOLNAVI DE NERVI

Află ajutoriu sigur prin metoda mea. Onorariu numai după ce se vor vedé rezultatele. Tractament prin epistole, sute de indiviđi vindecați.

Profesor Dr. Albert.

Pentru deosebitele succese din partea societății științifice franceze distins cu medalia cea mare de aur clasă I-mă,

[646] 6. Place du Trône, Paris. 34